

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 2. Corpus miserum, vile, fragile.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79340)

fitur: per albas autem æterna lætitia accipitur. S. Honorius ferm. de Innocentibus.

§. II.

Corpus miserum, vide fragile.

Cooperunt complodere inter se lagenas. Judic. 7. 19. quando Gedeon, superaturus Madian, trecentos viros iussit hydrias fumere, & in hydriis faces accensas habere, & in dexteris tenere tubas; ita nostri acceptum ab Apostolis servavere majores; quod hydriae sint corpora nostra, figurata de limo: quæ timere non nõrunt; si fervore gratiae spiritualis ignescant, & Jesu Domini Passionem canioræ vocis confessione testentur. S. Ambr. l. 1. de Spir. S. c. 16.

Fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terra. Matth. 6. 10. Cælum in nobis anima est, terra in nobis Corpus est. Quid est ergo, *fiat voluntas &c.* Sicut & nos audimus præcepta tua, sic nobis consentiat caro nostra; nè, dum contendunt caro, & spiritus, præcepta Dei minui implere possimus. S. August. Sabb. in Vigil. Paschæ. l. 4.

Tolle lectum tuum. Luc. 5. 24. Hic lectus, qui tolli jubetur, quid est aliud? nisi quia humanum jubetur corpus attolli. Ipse est, qui per singulas noctes lavatur à David, lectus doloris; in quo anima nostra gravi conscientiae ægra cruciata jacebat. Sed si quis secundum Christi præcepta se gesserit; jam non lectus doloris est, sed quietis. Miseratione enim Domini cœpit quies esse, quod mors erat; qui nobis soporem mortis vertit in gratiam voluptatis. S. Ambr. hic l. 1.

Inter omnia Mundi corpora Corpus hominis formatum est ex viliori materia: nam cœlestia corpora ex luce sunt facta; pisces, & volatilia, ex aqua; gressibilia verò sunt facta de terra. Sed nostra non sunt facta solum ex terra; sed ex terra limosa, seu lutosa. Sanct. Bonavent. f. 9. de adv.

Ad hominis corpus unum supplicia plura, quam membra sunt. S. Cypr. ep. 2. Cum corpus est terra, & spiritum possideamus è cælo; ipsi cælum, & terra sumus; & in utroque; id est, in corpore, & spiritu, ut Dei voluntas fiat, oramus. Id. l. de orat. Dom.

Quia juncta est anima cum corpore; si virtute careat, contagio ejus ægrescit; & imbecillitas de societate fragilitatis redundat ad mentem: cum autem dissociata fuerit à corpore, vigebit ipsa per se; nec ullâ jam fragilitatis conditione tentabitur: quia indumentum fragile projecta. Lactantius l. 7. de div. præmio.

Caro non potest videre, nisi corporalia: sicut ille, qui coram oculis videret berillos virides, & rubros; quid quid videret, esset viride, vel rubrum: defectus non est ex parte oculorum, sed de vitris, sive berillis. Ità est de nobis. Oculi animæ habent corpus, sicut berillos; ideo non possunt videre, nisi corporalia: sed dimissis berillis, scilicet carne, statim vident spiritualia. S. Vinc. Ferr. f. 1. de S. Dominico.

Quid gloriaris homo super tuum esse corpo-

reum? si corpus habes; habent & lapides: si etecis; crescunt & arbores: si magnus es; majores sunt equi, elephantes; & grandia cetera: si fords es; fortiores te sunt leones: si velox es; velociore sunt pardi: si vocem habes; nunquid majorem ut tauri? nunquid clariorem ut canes? nunquid dulciorem ut philomela? Si visum habes, nunquid auctiorem ut aquila? Si provius es in tempora; & formicæ. Si sapiens in construendis domiciis; & aves aëreæ. Profecto nihil est, quod à bestiis, atque avibus, te eximat, nisi ratio; quæ potest ascendere virtute propria super corpus, ascendens desuper appetitum. Sim. Cass. l. 4. c. 7.

§. III.

Corpus curando non negligas animam.

Sanctuarij, seu tabernaculi partem interiorem, byssus, & purpura; Ex. 26. 1. sed exteriora operiebantur de pellibus arietum. v. 14. hæ duæ partes sunt cujuscunque cultura animi, & corporis. Pinna in Eccl. Ethol. 123.

Quævis lana, & linum. Prov. 31. 13. Ambros. hic: lanificam, & linificam, matronam hanc sanctus sermo describit. Quæritur modò à nobis, quid sit lana? quid sit linum? Lanam carnale quid puto; linum spirituale: nam interiora vestimenta sunt linea, exteriora lanæ. Sic spiritualia curemus, & temporalia non negligamus. Pinna ib.

Da partem septem, nec non & octo. Eccl. 11. 2. S. Greg. mor. l. 35. c. 7. Acti aperte diceretur: sic dispensa temporalia, ut appetere non obliviscaris æterna. Hinc est, quod Ezech. 40. 26. 31. templum quindem gradibus ascenditur: ut ex ipsa ejus ascensione discatur; quatenus per septem, & octo, temporalis dispensetur actio, & providè mensura æterna requiratur. q. d. per septenarium intellige temporalia; per octonarium spiritualia; & cœlestia: nam Christi resurrectio octavâ die facta est. Ergo *da septem, nec non & octo.* Id. ib.

Tolle grabatum tuum. Jo. 5. 8. Grabatum nostrum corpus est, in quo prius languidi jacebamus, servientes desiderijs, & concupiscentijs nostris: nunc portamus illud, cum spiritui obedire cogimur. Sanct. Bernard. ferm. de Pass. Dom.

Ne in corpore tuo curando universum vitæ tuæ tempus consumas: sed, quando-tunque corpus esurit, & delicias appetit; cogita tunc, & animam tuam suò cibo refocillari velle. S. Ephrem. f. de compunct. animæ, & salute.

Cave, nè desiderio Corporis, præclara mentis studia derelinquas. Sanct. Ambrosius in Luc. 17.

§. IV. *Quomo-*